

касационна жалба и то не е предмет на касационна проверка.

В съдебното заседание пред настоящия съд касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът не представя по делото писмен отговор на касационната жалба и не изразява становище по касационното оспорване. В съдебното заседание не се представлява.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на трето отделение, като взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното решение на наведените касационни основания съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК и след служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон по реда на чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение, първоинстанционният съд съобразил, че оспорването е съобщено по реда на чл. 181, ал. 1 и 2 чрез публикация в Държавен вестник и на Интернет страницата на Върховния административен съд, както и това, че Наредбата е приложена по делото в цялост. Приел за установено, че с предложение до Общинския съвет кметът на [община] поставил за обсъждане нова Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени за услуги на територията на Общината, която да влезе в сила от 01.02.2008 г. На 28.01.2008 г. било свикано заседание на Общинския съвет – Дряново, като с Решение № 42 Наредбата била приета с мнозинство и впоследствие оповестена по надлежния ред. Въз основа на представените в преписката мотиви за промени и нов проект на Наредбата съдът приел, че във вида, в който са представени и предвид съдържанието им, те не представляват обосновка точно за конкретната услуга и определяне на нейната цена. Наред с това приел, че няма данни на засегнатите граждани и юридически лица да е била предоставена изрично възможност да правят препоръки и да дават мнения по проекта, нито е определен срок за това, което се явява в нарушение на чл. 26 от Закона за нормативните актове (ЗНА). Съдът посочил, че към административната преписка е приложен текстът на Наредбата, така както бил приет през 2008 г., като съдът приел, че няма данни той да е бил обект на изменение или отмяна. По същество на спора, първоинстанционният съд направил извод, че няма законово основание за издаване на „разрешение за прокопаване“, поради което не следва да се събира такса за такава техническа услуга. Мотивирал се, че тя не е предвидена нито в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), нито в специален закон, поради което направил извод, че не са налице правните основания по чл. 6, ал. 1 или ал. 2 ЗМДТ за определяне на процесната местна такса. Съдът обобщил, че доколкото за дейностите по чл. 72 ЗУТ се изисква единствено разрешение за строеж и ЗУТ не предвижда издаване на разрешение за разкопаване, то Общината не може да предостави услуга по издаване на разрешение за разкопаване, нито да събира такса за нея. Допълнителни аргументи за незаконосъобразност извел и от разпоредбата на чл. 69 ЗУТ. В заключение съставът на АС – Габрово направил извод, че при приемането на спорната

разпоредба Общинският съвет – Дряново допуснал съществени нарушения на процедурата и формата, както и на материалния закон, предвид което я отменил.

Решението е неправилно, като постановено при допуснати от състава на АС – Габрово съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съдът е пристъпил към постановяване на обжалваното решение без да съобрази и обсъди изявлението, направено от процесуалния представител на Общински съвет – Дряново в единственото проведено съдебно заседание по делото, с което е разяснено, че още на 18.04.2016 г. кметът е внесъл предложение в Общински съвет – Дряново за изменение на Наредбата, в това число оспорената разпоредба, като допълнително е внесъл и мотиви за това. Проектът бил обявен на Интернет страницата на [община] на 01.04.2016 г., а протестът бил внесен на 22.04.2016 г. Посочено било също така, че на 25.04.2016 г. оспорената разпоредба била изменена. Наред с това, необосновано на приобщените по делото доказателства съдът приел, че липсват данни за изменение на оспорената разпоредба след приемането ѝ през 2008 г., което се явява и в противоречие с вписаното в протокола от съдебното заседание, че „Последните промени са приети във времето след внасяне на Протеста от Районна прокуратура – Дряново“. Съдът не е обсъдил приетите в това съдебно заседание доказателства, в това число тези на л. 291 – 332 от първоинстанционното дело, от които се установява, че в оспорения текст (т. 56 от Приложение № 3 към чл. 52) от Наредбата е настъпило изменение, прието с Решение по Протокол № 11 от 25.04.2016 г. като текстът „Разрешение за прокопаване на тротоарна и улична настилка във връзка с издадено разрешение за строеж – 20,00 лв.“ се изменя на „Разрешение за строеж (разкопаване на улични и тротоарни настилки и вътрешно квартални пространства) по чл. 72 от ЗУТ. – 20,00 лв.“.

От представените по делото обявления и публикация в Държавен вестник се установява също така, че съобщението по чл. 188, във вр. с чл. 181, ал. 1 и 2 АПК е за подаден протест срещу Наредбата, приета с Решение № 42 от 28.01.2008 г., посл. изм. с Решение № 425 от 31.03.2014 г.

Производството по делото пред АС – Габрово е образувано на 27.04.2016 г. по подаден на 20.04.2016 г. до съда протест чрез Общински съвет – Дряново.

Предвид така установеното, според настоящия състав на Върховния административен съд, в нарушение на съдопроизводствените правила първоинстанционният съд не е изискал нарочно уточнение на предмета на жалбата от подателя на протеста. По този начин съдът е следвало да получи яснота дали се поддържа направеното оспорване на разпоредбата на т. 56 от Приложение № 3 към чл. 52 от Наредбата в редакцията съгласно изменението по Протокол № 11 от 25.04.2016 г. на Общински съвет – Дряново, след като е констатирал в съдебното заседание на 29.06.2016 г. фактите, за които е бил уведомен от процесуалния представител на Общински съвет – Дряново и за които по – рано по делото са били представени доказателства, приложени към нарочна молба от председателя на Общинския съвет, постъпили в съда на 13.05.2016 г. Съдът е следвало да процедира в зависимост от процесуалното поведение на подателя на протеста – ако той се поддържа срещу разпоредбата в редакцията ѝ от 25.04.2016 г., съдът е следвало да разпореди ново съобщаване на оспорването по реда на чл. 188, във вр. с чл. 181, ал. 1 и 2 АПК и да продължи производството по делото. В противен случай съдът е следвало да съобрази недопустимостта на оспорването по протеста и да прекрати

производството по делото, доколкото с приетото изменение на разпоредбата, оспорената такава в редакцията ѝ към 31.03.2014 г. вече не е част от действащото право в Република България и в този смисъл не може да бъде предмет на съдебна проверка за законосъобразност. В този случай не би бил налице правен интерес от подаването на протеста, доколкото защитата, която се търси всъщност се свежда до премахването на разпоредбата в първоначално оспорената редакция от позитивното право, което вече е факт.

По така изложените съображения, обжалваното решение като неправилно следва да се отмени на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, като на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК делото следва да се върне за ново разглеждане на друг състав от АС – Габрово. При новото разглеждане на делото съдът следва да вземе предвид изложеното по – горе в мотивите на настоящото решение и да съобрази процесуалното си поведение с направените от подателя на протеста уточнения, за които следва да му даде нарочни указания.

По разноските ще се произнесе първоинстанционният съд при новото разглеждане на делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 2 АПК, Върховният административен съд, състав на трето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 67 от 21.07.2016 г., постановено по адм. д. № 75 по описа на Административен съд – Габрово за 2016 г. и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд – Габрово при съобразяване на мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.